

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah :-
Velja za vse leto . . \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian Daily
- in the United States. :-
Issued every day except Sundays
- and Legal Holidays. :-
- 50.000 Readers. :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 281. — ŠTEV. 281.

NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 29, 1916. — SREDA, 29. NOVEMBRA, 1916.

VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

Rumunska vlada se je preselila v Jassy.

MINISTRI SO ZAPUSTILI GLAVNO MESTO. — FALKENHAYN JE OSVOJIL CURTEO DE ARGES, MED TEM JE PA MACKENSEN GIURGIU. — RUMUNCI POŽIGAJO VASI. — VNICILI SO TUDI ŽELEZNICO, KI VODI V BUKAREŠT. — SAMO ŠE 40 MILJ OD PRESTOLICE. — VNICILI BODO TUDI VSE OLJNATE NAPRAVE. — PESIMISTIČNI RUSKI VOJSKI EKSPERTI. — BERLINSKO Poročilo.

Pariz, Francija, 29. novembra. (Sreda.) — Rumunska vlada in diplomatske oblasti so zapustile Bukarešta in se preselile v Jassy, kot se glasi poročilo Havas poročevalne agencije iz Bukarešta.

Jassy leži okoli 200 milj severno-vzhodno od Bukarešte.

London, Anglija, 28. novembra. — Falkenhayn je danes uspešno pritiškal na rumunske armade, ki se umikajo no celi črti.

Falkenhaynove čete so zavzele važno železniško postajo Curtea de Arges na severnem delu fronte, medtem je pa Mackensen na jugu osvojil Giurgiu, istotako zelo važno železniško križišče. Zadnje mesto je še nekaj manj kot trideset milj do Bukarešta.

Dozdaj še niso niti Rumunci niti Rusi pripoznali, da so imeli Nemci uspehe, o katerih je gori poročano, toda tukaj je splošno mnenje, da se Rumunci še vedno v redu umikajo in se bodo umaknili do reke Argesu.

Ni potreba še enkrat povdarjati, da je tukaj glede Rumunije največji pesimizem, nihče več ne upa, da bi se mogla Rumunija rešiti iz tega položaja.

Zdaj se po časopisu in drugod razpravlja, ako je vstop Rumunije na zavezniško stran povečal moč zavezniških ali jo je zmanjšal. Drugo vprašanje, o katerem se tudi veliko govorji, je pa, kdo je pravzaprav vzrok, da je doletela Rumunijo tako nemila usoda. Nekateri pravijo, da bi bilo več pomoči pričakovati od Rusije; drugi pa misijo, da bi morali zavezniški od Soluna pričeti pritiske na celi fronti. Nihče pa ne oporeka mnenju, da bi bilo treba med zavezniški nekoliko več skupnosti in vzajemnosti.

Zadnje poročilo, ki je došlo iz Bukarešta, se glasi, da se položaj ni veliko izpremenil. Petrograjsko poročilo pa istotako poroča, da ni došlo nobeno poročilo iz rumunske fronte, da bi se situacija kaj izpremenila. Poznejših, oziroma najnovejših poročil dozdaj še ni niti iz Rumunske, niti iz Petrograda.

Petrograd, Rusija, 28. novembra. — Kot se glase poročila iz Londona, je tam zelo malo upanja za Rumunijo. Tukaj nimajo vojaški strokovnjaki veliko več nadene kot v Londonu.

Tukaj se domneva, da bodo Rumunci pustili Nemcem celo Valahijo, samo, da bodo potem vse svoje sile koncentrirali pred Bukareštom in poskušali rešiti glavno mesto.

Berlin, Nemčija, 28. novembra. — Avstro-nemške čete nadaljujejo s svojim uspešnim prodiranjem v Zahodni Rumuniji.

Vojaški izvedenci so mnenja, da je padec Bukarešta neizogiben. Nemški vojni urad je izdal uradno poročilo, iz katerega je razvidno, da so imeli Falkenhaynove in Mackensene armade velikanske uspehe. Zdaj so le še 37 milj proč od svojega cilja — Bukarešta.

Casopisi dobivajo od svojih posebnih poročevalcev, ki so z nemško armado na rumunski fronti, poročila, da Rumunci vse vasi pred seboj požgo, vničijo tudi vse oljne naprave.

Dopisnik "Lokal Anzeiger" je dobil glas, da se je dozna, da se je rumunska vlada posvetovala, ako bi bilo dobro zažgati oljnate vrelee. Sklenilo se je, da ne, pač pa, da se vniči vse stroje in druge naprave, ki se jih mora posluževati, ako se hoče olje dobiti iz zemlje.

GRŠKA PROSI POMOČI.

London, Anglija, 28. novembra. — Položaj Grške je vedno bolj neprijeten in nevaren. Konstantinova vlada je danes pozvala vse neutralne sile, da protestirajo proti — "nesramnosti zavezniških sil".

Admiral du Fournet je včeraj povedal kralju Konstantinu, da bodo zavezniške oblasti vstrajale pri tem, da jim Grška izroči vse orožje, in sicer najkasneje v teku dveh tednov.

Situacija je postala še bolj komplikirana, ko je Venecelosova vlada napovedala vojno Nemčiji in Bolgariji. Nemški časopis je zahteva, da se z vojaki, katerim načeljuje Venecelos, ki se jih bo vjelo tekom operacij, postopa kot z uporniki.

Avstro-ogrška vlada je poslala kralju Konstantinu protest, ker je grška vlada trpela, da so zavezniški izgnani iz Grške njene diplomatske agente.

V Grški je velika nezadovoljnost, nevarnost je celo, da bi se Grki uprli proti zavezniškemu.

Vlada se kaj takega boji, vsledcesar tudi nočne izročiti orožja zavezniškim oblastim.

Tarnowski.

Združene države bodo baje zahtevale od Anglije, da avstrijskega poslanika na vsak način naprej spusti.

Washington, D. C., 28. nov. — Državni tajnik je danes dobil od ameriškega poslanika v Londonu, Mr. Page-a odgovor anoljske vlade glede neoviranega potovanja avstrijskega poslanika.

Kaj je vsebina odgovora ni znano in državni uradniki niso hoteli o tem nič razpravljati.

Domneva se, da je glavni vzrosti, o čemer se je že poročalo, da avstrijsko in nemško poslaništvo posluje nepostavno in v škodo zavezniškim državam.

London, Anglija, 28. novembra. V angleškem zunanjem departmaju je bilo danes rečeno, da, ako bo vlada Združenih držav še enkrat zahtevala od Anglije, da pusti naprej avstrijskega poslanika Tarnowskega, potem bo angleška vlada dovolila.

Pariz, Francija, 28. novembra. Francoska vlada je danes tudi poslala v Washington noto, v kateri se naznana ameriški vladi, da Francije na noben način ne more dovoliti Tarnowskemu prostje poti.

Belgijski.

Predsednik Wilson se zgraža nad Nemčijo radi zasluževanja Belgijcev. — 8000 Francozov je zoper doma.

Washington, D. C., 28. nov. — Vlada Združenih držav bo najbrže v kratkem poslala Nemčiji, noto, v kateri bo protestirala proti deportiranju Belgijcev.

Danes se je dozna, da se predsednik Wilson nadvise zgraža nad Nemčijo, ki tako brutalno postopa z ljudstvom, katerega je podjavila.

Državni uradniki so pripoznali, da bo vlada storila za Belgijke vse, kar je v njeni moči.

Berlin, Nemčija, 28. novembra. Prekomorska poročevalna agencija je danes uradno sporočila, da se je vrnilo nazaj v Francijo 8000 francoskih mož in žensk, katere so bile nemške oblasti deportirale na delo v Nemčijo.

London, Anglija, 28. novembra. Dozna se je, da se je zadnje čase vrnilo v Francijo veliko francoskih ljudi, ki so moralni dozdaj delati v Nemčiji na polju in v tovarnah. Del teh ljudi je tako izdelan, da niso zmožni opravljati nobeno delo več.

Pozor, pošiljalatelji denarja!

Vsi negotovci dostavljajo po-

ste, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljatve do preklica

le pod pogojem, DA SE VSLED VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO.

DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati

zamorejo le zamude. Mi jamčimo za

vsako denarno pošiljatve toliko časa,

da se izplača na določeni naslov. Isto-

čas, v katerem zanesljive ameriške

banke, s katerimi smo sedaj v zvez-

radi vse in radi sigurnosti pri po-

šiljanju denarja.

Gene:

K \$ K \$

10.... 1.50 120.... 15.00

15.... 2.15 130.... 18.00

20.... 2.75 140.... 18.50

25.... 3.40 150.... 19.50

30.... 4.05 160.... 20.80

35.... 4.70 170.... 22.10

40.... 5.35 180.... 23.40

45.... 6.00 190.... 24.70

50.... 6.65 200.... 26.00

55.... 7.25 250.... 32.50

60.... 7.90 300.... 38.00

65.... 8.55 350.... 45.50

70.... 9.20 400.... 52.00

75.... 9.85 500.... 65.00

80.... 10.50 600.... 78.00

85.... 11.15 700.... 91.00

90.... 11.80 800.... 104.00

100.... 13.00 900.... 117.00

110.... 14.30 1000.... 129.00

Iz Avstrije.

Cesar leži v dvorski kapeli. — Nemška rojalista k pogrebu. — Novi avstrijski vrhovni poveljnik.

Dunaj, Avstrija, 28. novembra. Vrta dvorne kapelle, obrobljene s zastavami, so bila danes zjutraj ob 8. uri odprtta. Takoj nato se je pričela vsipati notri velika množica ljudstva, ki je hotela pokazati mrtvemu cesarju Franetu Jožefu.

Prisli so vsi sloji, bogati in revni.

Domneva se, da je glavni vzrosti, o čemer se je že poročalo, da je že zaprt v srebrni krst.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijskega generala Schoenberga.

Truplo se je sinčič preneslo iz Schoenbruna. — Bilo je nekaj večinljivosti. Ob ulicah je stal vrhovni poveljnik avstrijs

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

LOVENIC PUBLISHING COMPANY

(A corporation.)

FRANK SAKSER, President,

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list na Ameriko in	Za pol leta na mesto New York	2.00
Canada	Za Evropo za vse leta	4.50
pol leta	Za Evropo za pol leta	2.50
celo leto na mesto New York	Za Evropo za četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in seveda nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People".)

Each Friday day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$5.00.

Advertisement on agreement.

Dopisati bres podpisna in osebnosti so ne pridobujejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

Pri upomembni kraja narodčkov prodimo, da se nam tudi prejmejo Mavzorji, namnani, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošljivljavam naredite na naslov:

"GLAS NARODA"

New York City

82 Cortlandt St.

Telephone 4687 Cortlandt

Kaj bo storil Karl I.?

Nek F. Cunliffe-Owen je napisal v zadnji nedeljski številki "New York Timesa" članek pod naslovom "Kaj bo storil novi vladar?" — Kot sam pravi, on prav dobro pozna značaj novega avstro-ogrskoga cesarja in kralja, ki je prišel na prestol po smrti Franca Jožeta.

On trdi, da je prepričan, da bo imela ta izprememba na avstrijskem prestolu velike posledice na sedajnjem vojnino in da ne bo tako kot je bilo takrat, ko je stari cesar umrl, splošno mnenje, namreč, da bo postala Avstrija še večja dekla berlinskega vojnega gospoda.

Med stariim cesarjem in nemškim kajzerm — pravi Mr. Cunliffe-Owen — so bile tako tesne prijateljske vezi. Med Habsburžani in Hohenzollernci so bila skoro vedno kaka nasprotja; toda Viljem je pridobil cesarja Franca Jožeta za svojega najboljšega prijatelja, katerega je lahko izrabljaj v svoje namene.

Ko je enkrat Viljem pridobil Franca Jožeta kot svojega prijatelja, so postale vezi med njima zelo tesne.

Kot je Viljem sam rekel, mu je avstrijski cesar celo več zaupal kot svojemu sinu, prestolonasledniku Rudolfu, ki je nozneje našel žalosten konec.

Franco Jožef se je pričel mogoče pozneje zavedati, da je tisti iViljem, kateri je včasih k njemu hodi po razne naštete, dobil nad njim, potem ko je postal nemški kajzer, velik vpliv. Kot je znano, so se mnogi dunajski ministri in člani njegove družine trudili, da bi Franca Jožeta spravili izpod vpliva nemškega kajzera, toda avstrijski vladar je bil napram takim opominom vedno gluh; in kljub temu, da se smatra njega kot enega najbolj premetenih vladarjev, je bil on docela prepričan, da ima nemški Viljem same lepe in plemenite namene.

Ranjki prestolonaslednik Franco Ferdinand ni bil naklonjen nemškemu vladarju; tudi Viljem ni bil njemu od-kraja, tuda sčasoma je sprevidel, da je boljše zanj, da se žejim poprijatelji. Ker ga ni mogel drugače dobiti na svojo stran, mu je pomagal pri boju, katerega je Franco Ferdinand daljčasa vodil, da bi bila njegova žena pripoznana na cesarskem dvoru, kajti kot znano je bila njegova žena morganatična.

Toda sedajni avstrijski cesar Karl I. pa — kot pravi Cunliffe-Owen — je imel še toliko sreče, da ga ni kajzer Viljem dobil v svoje mreže. Ako ga je Viljem kdaj poskušal pridobiti, njemu ni znano, toda gotovo je, da, ako ga je poskušal pridobiti, ga ni dobil.

Ko je stari cesar umrl, je na novega vladarja cel svet gledal kot na nezrelega, neizkušenega fanta, ki bo tako latal za kajzerm Viljemom kot otrok za očetom.

On je star zdaj 29 let, toraj ravnolik, kot je bil nemški cesar, ko je prišel na prestol, in enajst let starejši kot je bil njegov prednik Franco Jožef, ko je postal vladar.

Po mnenju dotičnega, ki je napisal omenjeni članek v "New York Timesu", je sedajni avstrijski vladar Karl I. veliko bolj zmožen opravljati svoje vladarske posle kot jih je mogel kateri izmed Viljema ali Jožefa, ko sta postala vladarja.

Njegova izobrazba je bila baje najbolj demokratičenega značaja. On je menda prvi član habsburške hiše, ki je prvo svoje znanje zajemal v ljudski šoli, kjer je sedel skupaj z otroci delavcev, obrtnikov, uradnikov itd.

Pri njegovih vojaških vežbanjih, se je žujim zelo strogo postopalo, in sicer največ iz ljubosumnosti, katero je gojil do njega njegov stric prestolonaslednik Franco Ferdinand, kajti on se ni strinjal v tem, da njegov sin po njegovi smrti ne sme priti na avstrijski prestol, temveč Karl Franz.

Poleg tega — in to je gotovo velike važnosti — se je pa cele zadnje dve leti mudil na frontah, kjer je imel marsikako skušnjo. Kot se glase neka poročila, ga je ta vojna zelo postarala, na njegov obraz je začrtala marsikako po-tezo, ki ga dela moškega in zrelega. Pravijo, da je bil prej velik veseljak, toda tekem te vojne je postal zelo resen in zamišljen.

Znano je, da je bil njegov najtesnejši in najožji občavelec, prijatelj in svetovalec grof Leopold Berchtold. To je bilo nekaj najbolj značilnega, kar je napravil sedajni cesar Karl I. tukom te vojne.

Eno leto poprej, predno ga je prestolonaslednik vzel kot svojega svetovaleca in prijatelja, je Berchtold resigni-

ral, ker se ni strinjal s celo politiko. On ni mogel trpeti, da bi kajzer Viljem uspel v tem, da bi popolnoma odločeval v vseh avstrijskih stvareh, ne samo v vojaških zadevah, temveč tudi v diplomatičnih in notrajnih. Stari cesar Franc Jožef ni temu veliko nasprotoval, temveč je nemškemu vladarju pustil, da je počenjal z njegovim državo kar je hotel, vsled česar je Berchtold resigniral.

Znano je tudi, da je bil zgodaj l. 1915., predno je Italija napovedala Avstriji vojno, prestolonaslednik za to, da se sklene mir, — separaten mir, ako treba; on je hotel na vsak način mir, kajti v nadaljevanju vojne je on vedno slutil konec in razpad države, kateri ima on enkrat zvladati.

Niti najmanjšega dvoma ni, da bi bila Avstrija kot država danes na veliko boljšem stališču, ako bi se zgodilo tako kot je on hotel, zlasti še takrat, ko je bila Italija še nevirala. Ako bi takrat pustila Nemčijo na cedilu, bi bilo to zaveznikom vsekakor dobro došlo.

Ako je Nemčija ali bolje Prusija sama ostala v vojni, potem si lahko vsak misli, kaj bi sledilo. Gotovo je, da takrat ta vojna od strani zaveznikov ni bila naperjena proti Avstriji, temveč le proti Prusiji; nekoliko bolj komplikiran položaj je pa zdaj, ko se bori proti Avstriji Italija in zadnje čase je napovedala vojno Avstriji še Rumunija in imela pri tem namen zavzeti Sedmogaško.

Karol I. in njegov najožji svetovalec Berchtold se zdaj dobro zavedata — pravi Cunliffe-Owen, — da čimdalje se bo vojna nadaljevala, temmanj ugodni bodo pogoj za Avstrijo, ako centralne države izgubijo vojno.

V slučaju pa, da centralne države zmagajo, je pa Avstrija še slabša, ker potem bo prišla celo avstro-ogrsko država ekonomično, politično, vojaško pod nemško nadoblast; v takem položaju je skoraj čisto že zdaj.

To nikakor ni prijeten položaj.

Kaj misli Nemčija z Avstrijo narediti, je najbolj razvidno iz sledenega:

Dr. Bernhard Dernburg, eden največjih nemških diplomatov, se je mudil pred časom na Dunaju, kjer je govoril pred največjimi avstrijskimi kapitalisti, namreč dunajskimi in budapeštanskimi bankirji, tovarnarji in trgovci. Ta nemški diplomat je avstrijskim kapitalistom rekjal, da je gospoda v Berlinu mnenja, da je dolžnost avstrijskih podjetnikov, da se po vojni v nobenih slučajih ne poslužujejo angleških parnikov in angleških agentov pri zunajnem trgovini, temveč celo stvar prepustijo le Nemčiji, da bo ona vse preskrbel. Ta diplomat je na slabo naletel, kajti povedalo se mu je, da tako daleč nikakor ne morejo oblubit.

Avstrijski kapitalisti so namreč veliko bolj previdni kot so si jih Nemci predstavljeni. Angleški in francoski kapital je igral v mirnih časih v avstrijski znamjeni trgovini zelo važno ulogo. Niti Francija niti Anglija nista hoteli s tem, da sta Avstriji dajali kapital, politično jo podjavljati. Ako bi se avstrijski kapitalisti zdaj kar namerkl zaprisegli, da bodo po vojni delali le z Nemčijo vse kupčije in potom ujenih paroplovnih družb, potem si je lahko predstavljal, kaj bi sledilo.

Z eno besedo rečeno: Avstrija bo veliko več pridobila, ako bo Nemčija poražena kot pa če Nemčija zmaga.

Ako bo Nemčija zmagala, bo prišla ona v kratkem času čisto pod njene noge, ali bo pa kmalu po tej vojni sledila druga vojna, ali bo ostalo Avstriji še toliko moči, da bo kaj takega v stanju storiti.

Avstrija bi lahko mir sklenila, ako bosta mogla cesar Karl I. in njegov svetovalec Berchtold, ki bo gotovo kmalu v ministrstvu, izpeljati stvari, o katerih mislita, da so prave.

Ako bosta kaj takega pričela izpeljevati, potem je razumljivo, da bosta, kolikor se pri tem tiče Avstrije same, popolnoma uspešna, kajti tista vojna stranka v Avstriji, ki deluje v korist Nemčije, ne bo imela toliko moči, kot jo bosta imela ona dva in pa skoro celo prebivalstvo dvojne monarhije, ki si želi le miru, miru in nič druga.

Znana stvar je, da ni danes v Avstriji nobenega navdušenja za Nemčijo, za Prusijo, kajti nemška vlada ima zdaj toliko vpliva pri avstrijski vladni, da jim morajo Ogrin Avstriji v Prusijo pošiljati živino in žito, medtem morajo pa ubogi ljudje v Avstriji stradati in umirati gladu.

Skoro popolnoma gotovo je, da bi malone cela Avstrija danes pozdravila separaten mir z največjim navdušenjem.

Niti en zavezniški diplomat se dozdaj še ni izrazil, da hočejo zaveznički spraviti Avstrijo kot državo s površjo.

Ako Avstrija danes sklene mir, potem je gotovo, da bo na slabšem kot je bila pred vojno, toda vseeno bi bila veliko na boljšem kot če bi čakala, da ona s svojo zaveznicno Nemčijo zmaga.

Avstrija je bila že velikokrat poražena v mnogih vojnah in kolikor je mogoče zdaj videti, je poraze še precej dobro prenesla.

Bodočnost Avstrije je v nastopu Karla I., novega cesarja. Ako bo on zasledoval drugačno politiko kot jo je stari Franc Jožef, namreč, da ne bo hotel služiti nemškemu kajzemu za hlapec — potem je mogoče pričakovati še velikih izprememb, katerih se še nadejali nismo nikoli.

Povišanje plač.

Standard Oil Co. je povisila plačo svojim 10,000 delavcem. — V N. Y. je dobitlo 32,000 delavcev višje plače.

Naznanjeno je bilo, da je Rockefellerjeva Standard Oil Co. v New Jersey sklenila v petek, dne 1. decembra, svojim 10,000 delavcem v Bayonne, Elizabeth in Claremont.

Poleg tega — in to je gotovo velike važnosti — se je pa cele zadnje dve leti mudil na frontah, kjer je imel marsikako skušnjo. Kot se glase neka poročila, ga je ta vojna zelo postarala, na njegov obraz je začrtala marsikako po-tezo, ki ga dela moškega in zrelega. Pravijo, da je bil prej velik veseljak, toda tekem te vojne je postal zelo resen in zamišljen.

Znano je, da je bil njegov najtesnejši in najožji občavelec, prijatelj in svetovalec grof Leopold Berchtold. To je bilo nekaj najbolj značilnega, kar je napravil sedajni cesar Karl I. tukom te vojne.

Eno leto poprej, predno ga je prestolonaslednik vzel

Ali vam še ni zdaj znano?

da latko kupite vso papirje tan kjer dobiti najbolj in najcenejši. Tako mesto je samo eno v Ameriki in to je trgovina na debelo Breman & Osgood v Pittsburghu, Pa.

Pripravljeni smo sledeni cenik:

4. St. brez ali rdeč R. & O. zeleno žganje gal	\$1.15	Najfiniji Kimbel ali hrusevec
5. St. brez ali rdeč R. & O. zeleno žganje gal	\$1.00	zeleno žganje gal
7. St. brez ali rdeč R. & O. zeleno žganje gal	\$2.50	Cognac galon
10. St. brez ali rdeč R. & O. zeleno žganje gal	\$1.00	Fine belo ali rdeč namizno vino
12. St. XXN. R. & O. zeleno žganje gal	\$1.50	Stadič tokajsk. galon

Fine belo ali rdeč namizno vino \$1.00 galon ali več

Pravilni trd Turkoly začetki ..... \$2.50 do \$5.00

Pravilni trd Turkoly začetki ..... \$2.50 do \$5.00

Cista močna silovitka galon ..... \$2.50 do \$5.00

Vinsko zunanje, galon ..... \$3.00 in \$4.00

Mi plačamo prevozne stroške pri naročilih od \$5.00 ali več med New Yorkom in Chicago.

Posljite denar v priporočenem pismu ali eksprezni Money Orderom.

Prihranili boste, ako kupite pri nas, ker mi nimamo agentov.

Nam lahko pišete v slovenskem jeziku.</

Vrnili se je.

Po resničnih dogodkih priredil

A. A.

Pred dvanaestimi leti — mogoče nekaj več — je prišel v Pariz človek nenevadnih zmožnosti. Lajko se reče, da je bil neke vrste genij.

Kot je že navadno z geniji, tudi njega ni nikdo spoznal za genija.

On je prišel motri, ne da bi ga kdo zapazil, ne da bi se zanj kdaj pobrkal, in tako mu je bilo pozneje tudi mogoče odati.

In takrat, ko je prišel, se mož še sam ni zavedel, kaj je, česa je zmožen, kakšen genij je.

Brezdovoma je imel svoje načite, — načite za hodočnost, toda vsak ve, kakšni moreje biti načrti ubogega strežaja. On je pogrinjal in briral mize v majhnem, toča lepem in skoro razkošnem lokalu na Rivieri, toda tam je bil le dvoja sezona, potem je živel pa v Parizu in užival — pariško bedo.

Toda prišel je velik trenutek v njegovem življenju.

Ubogi strežaj in poznejši potepa je podoboval 5,000 frankov in s tem denarjem je prišel v Pariz novo življenje.

Sel je v majhen hotel ter v register napisal svoje ime:

HENRI ROCHELLE, PARIZ.

Hotelski uslužbenici so se mu globoko priklanjali, kajti novodošec je imel krasen nastop. Ni bil velik, ne čokat, — bil je celo manjši in sibkejši kot se dobri ljudi povprečno. Toda bil je prikupljiv, gibčen in na obrazu mu je vedno igral lačen smehljaj. Ni bil posebno lepega obraza, toda na njem je bilo nekaj, kar je vsaikoča očaralo, kar je vlecko k sebi.

"Lisjak, — ni dvoma", si je mislil hotelir ter ukazal strežaju, da počake soho prisilec.

Ta človek, ki se je nastopal v tem hotelu, ta bivši strežaj je postal v kratkem času največja finančna sila v Franciji, on je bil vir največje senzacije pred kratkim leti.

Ta strežaj je povzročil pozneje škandale, ki jih ni mogče načiniti uro načiti para.

Ta nekdajni strežaj z tisičnim

obrazom je vzel svojih pettisoč frankov in poskusil s podjetjem.

On je postal revnje francoske sloje, ki hranijo in hranijo, kolikor moreje; — on je kot strežaj v onem hotelu na Rivieri maršakovo besedo vjel, ko so se razni bankirji in finančirji posvetovali, kako bodo skubli narod za težko pristrušeni denar.

V njegovi glavi se je pojavila velika zlobna ideja, katero je hotel izpeljati.

In — v dveh ali treh letih je bilo po Franciji vsepovod videti ime bivšega strežaja. Cela Francija je investirala v njegova podjetja. Vsepovod se je govorilo o njem, o najbolj zmožnem podjetniku; — njegove banke so najbolj slovelne po celi Franciji in tudi drugod. Vsak ga je poznal, če ne drugače, vsaj po imenu in po njegovem premoženju ter po njegovih zmožnostih. Ubogi francoski delaveci so garali in sluzili nizke plače ter jih takoj znesli v njegove banke, ki so dajale visoke obresti.

On je sanjal vedno o večjem bogastvu.

Ako je le kdo šel v finančni del mesta, povsod je videl vmes roko največjega finančnega genija — Henrija Rochetta.

Ponoči ga je bilo vedno lahko videti v razkošnih škatarnah in hotelih s svojimi prijatelji in znanci.

In zopet se ga je lahko našlo na domu prvega ministra, na domu najbolj vplivnega moža v tej ali oni zadevi. Vstop je bil povsod, povsod je bil dobrodošel. Vse se mu je klanjalo.

Toda nič ne si spominjal na enega strežaja. Nihče se sanjal ni, da je ta Henri Rochelette, največji finančni bivši strežaj v onem hotelu v Rivieri.

Nihče ni bil v stanu vsaj približno ugantiti, koliko ima ta človek premoženja, — kolikor premore Rochette, ki se je pravzaprav pojaval sele pred tremi ali štirimi leti.

Kako je to mogoče, da se je vse tako hitro zgodilo? Saj ta človek je bil tedaj še pravzaprav mlad fante. Koliko je bil pa star približno? — Brada ga je delata nekoliko starejšega, v resnicu je bil pa le okoli trideset.

Toda Rochelette je viden, svoje telomece, sovražnike, svoje žrte, ki jim je škodovati s svojo denaro in vplivno mimo.

Henri Rochelette je dobil na svojo stran političarje in ministre ter druge vladne uradnike. Zatrgadelj so ga pričeli drugi sumnici in so postali namj ljubosumi. Vse je vrelo proti njemu, vsak mu je hotel škodovati, veliko jih je bilo, ki bi ga bili najraje raztrgali na kose in se polasti vsega, kar je imel.

V marec je bil namreč ta veliki podjetnik aretiran pod obožavo, da je v svojih špekulačijah prekril postave, tikajoče se delnic in bondov.

Vršila se je pravda, bil je obsojen na dve leti. Rochelette je vložil priziv in bil je spuščen na prost, namreč le začasno, "dokler ne bo rešen njegov pričaj".

SEL je nazaj v svoje urade in manipuliral naprej ter delal denar še hitrej kot poprej.

Vse je verovalo zvitemu lisaku.

Rešenje priziva se je zavlačevalo zelo dolgo, hodiši že iz tega ali onega vzroka; glavni je bil seveda ta, ker je imel Rochelette povsod velik vpliv.

Toda njegova nasprotna stran ka je bila tudi vedno na delu in se prizadevala na vse mogoče načine, da bi ga spravila v propad. Na veliko nesrečo ni imela nasprotna stranka prave moči.

Sel leta 1911 se je rešilo priziv in takrat je bil Rochelette pozvan, da pride še enkrat pred sodiščem.

Zopet je napel vse sile, da je zavlačeval celo stvar. Ako bi bil mogel napraviti, da bi se celo aferto zavleklo do marta 1914, do izbraha vojne, potem bi bilo zanj vse dobro in bi bil oproščen za veden.

V francoski javni službi so se dogajali ravno radi tega slučajev velikanski škandali. Izgledalo je, da bo Rochelette, ki je pokradel miljone, uzel in mogoče še naprej živel svoje nepošteno življenje ter kradej kot se mu bo zdelo in pojubilo.

Njegove družbe, ki jih je bil vstanovil, so pravzaprav ena za drugo. In vendar on je še vedno prosto hodil okoli, niti lasu se mu ni skrivilo.

In cel ta čas je prihajala neka druga sapka k moči.

Casopis "Figaro", katerega je urejeval odločen in trdovratni ter nevraštni Gaston Calmete, je nekoga jutra prinesel predzren člank, v katerem je na hud način napadal tedajna ministrstva, češ, da vlada protizira lopova Rochelette vsed osebnih dobitkov, ki jih ima od tega. M. Joseph Caillaux, bivši ministarski predsednik in sedajni finančni minister, je bil od "Figara" obdolžen, da je naročil, da se obravnava proti Rochelette kolikormogoče dolgo zavlačuje.

Monis, velik državnik, je bil tudi napaden, češ, da je pomagal Caillauxu kot njegovo orodje.

Par dni pozneje se se pričeli za celo aferto zanimati tudi državni poslaneci in zahtevali, da se zadevo preišče. V parlamentu se je kar naenkrat pojavila huda opozicija, toda končno je lopovov denar vseeno izgubil toliko moči, da je bil izvoljen odbor, ki je imel naloge preiskati celo stvar, v kateri sta zapletena Caillaux in Monis.

Jean Janres, socialistični voditelj, je bil vodja tega preiskovalnega odbora, katerega preiskave so dograle, da je ministrstvo res pomagalo Rochelette, toda ne iz slabih namenov.

"Figaro" je prinašal izpod resa M. Calmetta vedno hujše napade. Ko je enkrat Jaures odbor končal svoje delo in izrekel svoje mnenje, je ta časopis vse svoje napade koncentriral na osebo Caillauxa, ki je — kot že rečeno — zdaj francoski finančni minister. Njega se je direktno in z jasnim besedami obdolžilo, da je Rochelette zaveznik, da skupno žnjim krade denar itd. Zopet je "Figaro" pisal, da je on na menoma in iz svojih lastnih osebnih koristih ukazal vedno preložiti obravnavo na pozneje.

In potem, — nekoga jutra pri četkom leta 1914 — je prišla križa do vrhuncu. "Figaro", ki je bil začel celo v preteklost ministarskega predsednika Caillauxa, je pričel spravljati na dan razne stvari, s katerimi je hotel ministra očirniti. Končno je še natisnil neko pismo, ki se je tikalo nekoga velikega škandala, v katerega je bil minister zapleten; tikalo se je njegove morale in sličnih stvari.

To je povzročilo, da je prišlo do razporočitve od njegove prve žene Mme. Caillaux.

Toda Rochelette je viden, svoje telomece, sovražnike, svoje žrte, ki jim je škodovati s svojo denaro in vplivno mimo.

svojega časopisa spravljal v svet.

Njegova druga žena, o kateri poštenosti in nepoštenosti je pričel razpravljati list, je nekoga jutra prišla v uredništvo lista in vstreila prednjega urednika.

Vse to je povzročilo oni strežaj, ki je nekje podedoval pettisoč frankov.

In medčasno je pa padla nad Francijo največja senca, ki je zakrila vse grobe in vse druge škandale.

Vse je bilo pozabljen še tisti trenutek, ko je nastopila največja nevarnost za deželo. Francosko prebivalstvo je menda skoro pozabilo, da se je pred avgustom 1. 1914 sploh kaj zgodilo.

Ubogi ljudje, ki jih je bil Rochelette odri, so vse pozabili in šli v vojne jarke nad sovražnika.

Vse so pozabili o Rochelette, toda prišel je dan, ko se je zopet vse pojavilo v njihovem spominu na ničesar.

Nekega lepege dne v oktobru, 1916, ko je bril jesenski veter, je korakal ne dačel od Pariza po blatni cesti oddelek francoskih vojakov. Vsi so bili že v vojni, toda okoreli so bili kot ne bi mislili na ničesar.

Iz nasprotno strani je prišel pa nek častnik, ki je za uzdo vodil svojega konja. Videlo se mu je, da je iz višjih slojev, kajti njegova uniforma je bila čista in klon lep in očeden.

Kot bi trenil, je častnik s kočnjenim skočil za korak proti častniku, ki je vodil oni oddelek, in mu segel v roki.

"Rochelette!" je rekel oni drugi častnik. "Vi ste Rochelette?"

Castnik s konjem je prikimal z glavo in zinič: "Da, jaž sem!"

Strežaj, ki je postal eden največjih svetovnih finančirjev in skandalarjev v Franciji, ki je ogrožal francoski narod za 150 milijonov svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Zasedovalo so ga po celem svetu, kajti razpisane so bile velične.

Strežaj, ki je služil v onem lokalu v Rivieri, je čul kljice domovine. Vrnil se je in sklenil postati M. Blane, upajoč, da bo narod po svetu in se tako umikal pozabil, da je on tisti Henri Rochelette, ki ga je okradel za 150 milijonov.

Danes vse v Franciji ve, da se zopet v Peru, pozneje se enkrat je Rochelette vrnil, toda nič ne v Braziliji, kjer je imel svoječasljov, je postal nazadnje potovanju podružnike svojih barvk.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Lokporisna dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIK:

Predsednik: Z. A. GERM, 607 Chestnut Way, St. Louis, Mo., Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pauls Ave., Toledo, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Slagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Kupnik: LOUIS COSTELLO, Box 588, Salida, Colo.

VRHUVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVNG, 508 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

JOHN BUNICH, 481 - 7th St., Calumet, Mich.
PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308 - 6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODROR:

JOSEPH MERTHE, od društva sv. Cirila in Metoda, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, Stev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenske, Stev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakov tudi izmenjevaljave, naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vas pr. pošte pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov ne bomo odgovale.

Društveno glasilo "GLAS NARODA".

MOČ.

Novela. Spisal Roman Romanov.

I.

Fran Selec je napravil zadnjih izpit in se je razveselil svojih eljiev; stali so pred njim gotovi in svetli. Ladička se je radila po njegovi duši; zdele se mu je, da so sreča zrastle peroti; zamahnil je z rokami in zasmehale so se všeč oči:

"Pojdem, hej, čež dol in breg in dopolnju svojo srčico!"

Ladička ga je navdalo veselje in zadovoljnost; zakaj solnce bodočega življenja je sijalo manj v vsi svoji polni krasoti. To so bile nade, to so bile misli o lepih dnevih, ki so se mu približali. Ladička je pozabiti v takih časih vseh gremih dñi, in tudi Selec jih je pozabil; dače je z njim so, bili in ni se jih maral spominjati... Bilo je stradanje slovenskega dijaka v velikomestnem življenju, bil je krepak boj za obstanek. Njegovo oče je bil kmet blizu slovenskega trga in v zadnjih letih ga ni več podpiral. Tako je bil navezan čisto sam nas in mnogokrat je skrčil pesti in se zgratal nad težkimi časi, ki so obdajali njegovo mladost. Včasih je bil obupan in je drvil po ulicah s stisnjennimi ustnicami in steklenimi pogledi. A naspred je minilo vse. Zato je bila njegova radost tako velika, da je napomnila vso njegovo trajnost. Hodil je po svoji temi sobi z veselimi koraki; včasih je obstal in politično zapel kratkočasno pesem.

Potem se je odpravil ven. Šel je v mestno alejo, ki je bila lepa in velika. Dežela je na ravnini in proti koncu se je dvigala v prijazen holm. Tedaj so bili v deželi jesenski dñi. To je bil čas, ko se redeči listje po drevo in prične polagoma odpadati. Nebo je nadavno zavito v megle in velik mir vlada po široki naravi. Ali tuinam se pretrgajo oblaki, počaka se bledomedro nebo in sočnični zarki se razgrijejo po břidih in potratah. Tako je bilo tudi ta dan.

Selec je šel po aleji. Skozi ogledno vejevje je sijalo solnce. Tu kaj ali tam je zasunelo listje po nogama in izprehajale so odhajali v veseljem razgovoru.

On je mislil na svoj stan. Zaželet je bil avdokator tam v daljnem domaćem kraju in je prosil za mesto koncipienta. Pričakoval je odgovorja vsač dan in pripravljal se na odpotovanje.

Mimo njega so šli raznovrstni ljudje. Stari gospodje in gospoje v resnem pogovoru ter mlade soproge in soprogi so šli tesno se oklepajoči drug drugačno svojo srčno pot.

Tudi samotno in lopo dekle je včasih hitelo mimo: oči so bile velike in zamikljene in so streljale v daljno stran ter na ustnicah je bilo izraženo hrepnenje.

II.

Vlak je drčal po neznanem kraju. Polja so bila mirna in mrtva, tuinam je trepetala v jesenski senci polsuhu bilka in dače zadaj so se redile gozdovi. Nebo je bilo sive in težko. Dolgočasno brez ene same toplo barve mladosti ali življenja.

Vlak je sedel v kupej in je bil zamišljen. Z gorko silo so se ga bili oklenili vsi davni in skoro pozbavljeni spomini. Oziveli so, kateri bi bil stopil med nje čarobnik in izgorival nad njimi politično besedo. Priljeli so in ni se jih bra-

nili. Bila je to prva mladost, ki jo je našla duša večno žejna in hreni. Konduktor je zaklicil ime slopeni po njej s toplo močjo. Tistim venskega trga in Selec je izstopil krajem, kjer so tekle njene ure. Na postaji so bili sami neznanici se je bližal in otročje miloba je obraz. Tuji ljudje so čakali na peronu in začudene oči so se ozirale po njem. Na pozalni nikogar, dasi je čutil potrebo, izreči gorko besedo in stisni roko. Sama zeleni gozdi za postajo so bili že isti in domači, in polja so bila znana, in holmi so ga pozdravljali. In dozvedevalo se mu je, da se nekaj drami v tem izraku, ki po lagoma temni...

S čudno in čisto otročjo močjo je ljubil Selec svojega očeta.

Včasih, ko je stradal s tujimi ter izvedel, kako popiva njegov očet in se ne zmeni ranj, ki umira gladi... v takih trenotkih ga je mogče obči trpko čuvstvo: "Pri-

šli bodo moji časi in dnevi vračanja..." A vse je bilo mimognete.

Kadar si ga je uprizoril na tančno pred očmi, mu je bilo za prejšnjo misel žal. V tako lepi luči je stal vedno pred njim, da mu ni priševal nikakrsne krivice. In tudi v tem trenotku je mislil način.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Selec je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Lepe čuvstvo je bilo različno po sivih oblakov na višavi ter bi zavijale poljane in hribi v svojo mrežnost. Tudi mir je zavladal.

Ni bilo glasu sred polj in nič se ni ganilo. Po cesti so hiteli satnoti ljudje, naglo in zamišljeno, in tuinam se je svetila iz mraka mimo gorča luč.

Selec je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Sred trga mu je prišel nasproti znamenitost.

"Dežider!"

Sih in mlad fant se je ustavil pred njim in mu segel v roko. Začudile so se oči in potem se je razlilo po obrazu veselo iznenadenje.

Dekleta, ki je pelo, se je čestokrat spomnil v tujini. Tujeven je včasih pravil o domačih krajevih, kjer se skrivajo

siroki dolinah, kjer se skrivajo

plahi zajci, in o sumčnih gozdovih,

kjer bega brzonoga srna. In ka-

da je govoril o dekletih, tedaj je opisal njo: temne in globoke

ni bilo tam, a kraj je bil domač

oči kakor vodni tolmuni, vesel

obraz s svežimi licami in kakor skr-

janček nad potjano... Ob takih

priljek je mislil na daljno sose-

dovno hčerko in posebno življenje Dežider je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živimi in ni mu prišla na pamet nobena te-

znamenitost.

Dekleta je stopal proti trgu s krovčkom v roki in zmernih korakov.

Za trdno je veroval, da ga bo vrnil na pravo pot in tako osrečil z lastnimi rokami zadnje dni njegovega življenja. Zaupal je svojim močem, računal je živ

